

Варто зазначити, що з 01 травня 2021 року завершився процес монетизації субсидій, який розпочався у 2019 році, тобто, житлова субсидія надавалася грошовими коштами, але двома різними механізмами. Перехід винятково на грошову форму отримання субсидії на оплату житлово-комунальних послуг дасть можливість громадянам оперативніше управляти залишками коштів після всіх розрахунків, не чекаючи закінчення опалювального сезону.

На даний час в області налічується 60,8 тис домогосподарств, яким розраховано субсидію з 01 травня 2021 року в автоматичному режимі, тобто залишилася та кількість родин, яка реально потребує підтримки від держави.

Тобто, програма житлових субсидій набула адресного характеру, це підтримка для громадян, які не мають можливості оплатити комунальні послуги, а не підтримка тих, хто приховує свій майновий і матеріальний стан, має тіньові доходи, не сплачуючи податки. Тому всі ці зміни про справедливість, адже фінансування призначених субсидій відбувається за рахунок коштів державного бюджету, тобто добросовісних платників податків.

Рожок Олександр Олександрович

Студент I курсу магістратури

Західноукраїнського національного університету

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ПРИ ВИКЛАДАННІ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Науково-технічний прогрес, інформатизація суспільства XXI століття зумовили необхідність інноваційної діяльності педагога. Нині суспільство зацікавлене в тому, щоб громадяни були здатні самостійно, активно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватися до умов життя, які стрімко змінюються. Зазнає змін і підготовка майбутнього викладача фінансової грамотності у закладах професійної освіти. Проблема підвищення фахової та методичної компетентності педагогів актуальна не лише на регіональному, а й на світовому

рівні. Зміна парадигми освіти останніми роками висуває перед вищою школою вимогу вдосконалення підготовки майбутніх викладачів, становлення їх як професіоналів, педагогічно компетентних, здатних використовувати інноваційні форми, засоби і методи навчання. Розглянемо поняття грамотності.

Погляди ЮНЕСКО на поняття «грамотність» значною мірою змінилися за останні 50 років. Якщо в перших визначеннях середини ХХ ст. розуміння грамотності обмежувалося «набором єдності навичок читання, писання, що можна використовувати в соціальних контекстах», то вже наприкінці ХХ ст. – як «здатність розуміти та використовувати різні типи інформації у побутовому, професійному та громадському житті, можливість бути учасником економічного, культурного, політичного життя суспільства, умова соціального та культурного розвитку суспільства». Визначення останніх років включають розуміння грамотності як активний розумовий процес, який передбачає не лише використання інформації у своїх цілях, але й здатність аналізувати, перевіряти, осмислювати інформацію різних видів: грамотність – це «здатність виявляти, розуміти, інтерпретувати, створювати інформацію, комунікувати й робити прогнози, використовуючи друковані та письмові матеріали, пов'язані з різними контекстами. Грамотність включає навчання досягати своїх цілей, розвивати знання і потенціал у повній мірі для того, щоб брати участь у житті суспільства».

ООН, формуючи міжнародний Індекс людського розвитку / потенціалу (оцінку поточного рівня життя населення) світу, зважає на рівень грамотності кожної країни. ІЛР розраховується як середньоарифметична величина трьох рівнозначних компонентів: доходу, який визначається показником валового внутрішнього продукту; освіти, що визначається показниками грамотності і частки учнів серед дітей та молоді у віці від 6 до 23 років; довголіття. Це говорить про актуальність поняття «грамотність» на сьогоднішній день, що є однією з характеристик індексу людського розвитку.

Міжнародне дослідження грамотності дорослих (International Adult Literacy Survey) розглядає грамотність в трьох напрямках: «прозова грамотність (prose literacy), яка включає повсякденне читання газет, журналів і періодики;

документальна грамотність (document literacy), яка охоплює роботу з графіками, діаграмами, картами і схемами; обчислювальна грамотність (quantitative literacy), яка ототожнюється з кількісним мисленням. Цей багатовимірний підхід до грамотності є загальноновживаним, але також існують й інші аспекти грамотності, наприклад, такі, що охоплюють звукові/усні навички, володіння інформаційними та комунікаційними технологіями (ІКТ)».

З'ясуємо визначення поняття «інформаційна грамотність» (ІГ). Уперше цей термін був уведений у 1977 р. в США в національній програмі реформи вищої освіти. Великий вплив на визначення зазначеного поняття мала Американська бібліотечна асоціація (АБА), за визначеннями якої ІГ варто розуміти як «сукупність здібностей для того, щоб уміти визначати, яка інформація є потрібною і уміти її знаходити, оцінювати та ефективно використовувати» Інформаційно грамотна особистість, за роздумами АБА та її «Стандартами інформаційної грамотності», уміє визначати обсяги потрібної їй інформації, знаходити доступ до цієї інформації, оцінювати інформацію та критично ставитися до її джерела, включати отриману інформацію у відповідну власну базу знань (систематизувати), ефективно використовувати інформацію для досягнення конкретної мети, розуміти економічні, правові та соціальні питання, пов'язані з використанням інформації, а також доступу і використання інформації з етичної та юридичної точки зору.

Згідно з Олександрійською декларацією, інформаційну грамотність варто розуміти як «засіб забезпечення можливості для людей ефективно знаходити, оцінювати, використовувати і створювати інформацію в усіх сферах життя для досягнення особистих, суспільних, професійних і освітніх цілей» . У цій же декларації зазначається, що ІГ – це здатність людини «висловлювати свої інформаційні потреби, знаходити і оцінювати якість інформації, зберігати та поширювати інформацію, ефективно і етично використовувати інформацію, застосовувати інформацію для створення знань і обміну ними».

У «Керівництві з інформаційної грамотності для освіти протягом життя» ІГ розуміється як «наявність знань і умінь ідентифікації інформації, необхідної

для виконання певного завдання або вирішення проблеми, ефективного пошуку інформації, її організації та реорганізації, інтерпретації та аналізу знайденої інформації; оцінки точності й надійності інформації, включаючи дотримання етичних норм і правил користування отриманою інформацією; при необхідності передачі і представлення результатів аналізу та інтерпретації іншими способами; подальшого застосування інформації для здійснення певних дій і отримання певних результатів».

Згідно з визначенням ЮНЕСКО 2013 р., інформаційна грамотність фокусується на процесі споживання людиною інформації та набуття нею стану поінформованості, означає «здатність користувача визначити і формулювати власні інформаційні потреби, знаходити доступ до інформації, володіти навичками критичної оцінки інформації, використовувати ІКТ для обробки інформації, етично ставитися до інформації». «Існуючі моделі й системи інформаційної грамотності мають справу, головним чином, з документами. Уважний розгляд визначень інформаційної грамотності виявляє концептуальний стрижень: пошук, оцінка, використання і передача інформації».

Розробник базової моделі інформаційної грамотності «Сім стовпів ІГ» Спільнота національних бібліотек, бібліотек коледжів та університетів (SCONUL) в 2011 р. вказала на те, що інформаційна грамотність є узагальнюючим (парасольковим) терміном, який включає в себе такі поняття, як цифрова, візуальна грамотність, академічна грамотність, обробка інформації, інформаційні навички, управління даними тощо. «Інформаційно грамотна людина має знання й ефективні навички щодо того, як збирати, використовувати, управляти, узагальнювати і створювати інформацію й дані відповідно до етичних норм».

А. Букхорст зазначає, що в 1995 р. дослідники встановили існування дев'ятнадцяти термінів, пов'язаних з інформаційною грамотністю: «грамотність дорослого населення; підвищена; базова; подвійна; громадська; комп'ютерна; критична; культурна; первинна; сімейна; функціональна; інформативна; маргінальна; медіаграмотність; мінімальна; обмежена; необхідна; візуальна; на

робочому місці». Поняття «інформаційна грамотність» А. Букхорст також розглядає як «парасольковий» термін, що об'єднує значну кількість синонімів. Ряд дослідників вважають, що інші види грамотностей (бібліотечна грамотність, комп'ютерна грамотність, медіа грамотність, цифрова грамотність, електронна грамотність, візуальна грамотність, веб-грамотність) є складовими інформаційної грамотності та/або її синонімами.

Безперервне підвищення кваліфікації і зростання фахової майстерності набуває особливої актуальності в сучасних умовах реформування освітньої галузі. Процеси, які відбуваються в суспільстві, в освіті, призвели до розриву між інформаційно-інноваційними перетвореннями та рівнем використання наукових і технологічних досягнень у навчанні, потребою забезпечення постійного розвитку професійної компетентності педагогічних працівників, відсутністю систематичної післядипломної освіти та підвищення фахової майстерності. З кожним роком праця педагогічних працівників фінансової грамотності у закладах професійної освіти складнішає: змінюється зміст навчальних дисциплін, з'являються нові засоби і методи навчання, зростають потоки інформації, яку повинен урахувувати викладач у своїй роботі. Інноваційні процеси в освіті виникали в різні історичні періоди і визначали її розвиток. Термінологічний аналіз інноваційної діяльності педагогів фінансової грамотності доводить, що поняття «інноваційні процеси», «інноватика» з'явилися у педагогічній науці відносно недавно. Їх поява зумовлена розширенням міжнародного співробітництва в галузі педагогіки. Оскільки вітчизняні педагогічні поняття нееквівалентні реально існуючим педагогічним явищам, то з'являються нові поняття, наприклад, «інноватика». Якщо в 60-70 роки ХХ століття термін «інновація» використовувався епізодично, то у 80-90х роках він не лише використовується, а й обґрунтовується.

Нині широко застосовується термін «інноваційна педагогічна технологія». Одні дослідники тлумачать його як цілеспрямоване систематичне та послідовне впровадження в практику прийомів, способів педагогічних дій і засобів, які охоплюють цілісний навчально-виховний процес фінансової грамотності у

зкладах професійної освіти від визначення його мети до одержання очікуваних результатів, інші – як комплексний, інтегрований процес, що охоплює суб'єктів, ідеї, способи організації інноваційної діяльності і забезпечує результативність нововведення. Також до інновацій зараховують не просто створення нових засобів, а й сутнісні зміни, що проявляються в новому способі діяльності, стилі мислення. В цьому контексті вважають інноваційними підходи, що перетворюють характер навчання щодо його цільової орієнтації, взаємодії педагога і студентів, їхньої позиції в навчальному процесі. Домінуючою тенденцією розвитку сучасної цивілізації є її перехід до інформаційного суспільства, в якому об'єктами і результатами праці переважної частини населення стануть інформаційні ресурси та знання, що відповідно вимагає ґрунтовної підготовки всіх членів соціуму до використання інформаційно-комунікаційних технологій у своїй професійній діяльності. Істотним недоліком у професійній підготовці сучасних фахівців є їхній недостатній професіоналізм у використанні інноваційних та інформаційнокомунікаційних технологій, що негативно впливає на ефективність та рівень викладання. Випускник педагогічного ВНЗ має не тільки володіти знаннями в галузі комп'ютерної техніки, а й бути фахівцем із застосування ІКТ у своїй професійній діяльності, вміти спілкуватися в інформаційному середовищі. Вивчення дисципліни «Інформаційні технології навчання: інноваційний підхід» дозволить по-новому використовувати інноваційні технології в навчанні, зорієнтує викладачів на реалізацію спільних телекомунікаційних проєктів, телеконференцій, вебінарів, веб-квестів, дистанційного навчання.